భక్తి మదం

కళ్ళు మూసుకుని, మైకంలోవున్న వాడిలా ఊగుతూ పెరికలమ్మ గుడికేసి వచ్చిన గణాచారి నాంచారయ్య, గుడి ముందున్న అల్లంఖాన్ రావిచెట్టు అరుక్కు మోకాలు కొట్టుకుని బోర్లాపడి పోయాడు.

అప్పుడు తగిలిన దెబ్బతో గాని అతడికి పూర్తిగా మైకం వదిలి స్పృహ రాలేదు.

కిందపడ్డ వాడల్లా మోకాలు పట్టుకుని బాధగా లేచి నిలబడుతూ అతడు గుడిలో వున్న పెరిక లమ్మ గ్రామదేవత విగ్రహంకేసి ఓ క్షణకాలం కళ్ళార్పకుండా చూసి, పిచ్చిపట్టినవాడిలా ఒక్క ఎగురున గుడి ముందుకెళ్ళి సాష్టాంగపడిపోతూ, "తల్లీ, అమ్మా, పెరికలమ్మా! నీ భక్తుడికి ఎన్ని పరీక్షలు పెడుతున్నావ్! ఎంతెంత నీచుల్ని, గ్రామంలో బతకనిస్తున్నావ్! నీ గణాచారి భక్తుడు యిక గ్రామంలో తలెత్తుకు తిరగటం ఎలా తల్లీ? వాడు... ఆ కామేశం... పొట్ట చేతపట్టుకుని బడి పంతులుగా బతకటానికి గ్రామం వచ్చిన వాడు... నిన్నూ, నన్నూ... ఆఖరుకు నీ ముద్దుల తమ్ముడు పోతురాజునూ ఎన్నెన్ని తిట్లు తిట్టాడు. అమ్మా, నువ్వు వినలేదా... వినలేదా? ఏమిటీ వాడికి ప్రాయశ్చిత్తం.... ఏవిటి..." – అంటూ తలను గుడిమెట్టుకేసి గట్టిగా కొట్టుకుని సొమ్మసిల్లి పోయాడు.

కామేశం అనబడే కామేశ్వరావు ఆరు నెల్ల క్రితం గ్రామంలోని ఎలిమెంటరీ స్కూలుకు టీచరుగా వస్తూనే, గ్రామంలో ఎన్నడూలేని అలజడి కలిగించాడు.

గ్రామదేవత పెరికలమ్మ కొలుపులకు చందా యివ్వనిరాకరించాడు, కామేశ్వర్రావు.

కలరా, మసూచి వస్తే పట్నం నుంచి ఎవర్నో తీసుకువచ్చి, ఇష్టపడిన అయిదుగురు కుర్రాళ్ళకు సూది మందులు వేయించాడు. ఆ వ్యాధులకు పెరికలమ్మ కోపం కారణం కాదని ప్రచారం చేశాడు.

గ్రామదేవత గుడి ముందున్న అల్లంఖాన్ రావిచెట్టును గురించి గ్రామంలో అందరూ చెప్పుకునేది వట్టి కట్టుకథ కింద కొట్టిపారేశాడు.

గణాచారి నాంచారయ్యకు గ్రామదేవత పూనటం అంతా వట్టి కల్పన అనేశాడు. గణం

పూనినప్పుడు అతడు వేసే కేకలూ, ఆ తరువాత మూర్ఛపోవటం అంతా అతడిలో వున్న భక్తి మదంచేసే పని తప్ప, అందులో గ్రామదేవతకు పాలేమీ లేదన్నాడు.

కామేశ్వర్రావు ఇలాంటి దుష్ప్రచారం అయిదారు నెల్ల కాలం చేసినా, గణాచారి నాంచారయ్యకు అతణ్ణి హతమార్చే ఉపాయం ఏమీ దొరకలేదు. కాని, హఠాత్తుగా గ్రామదేవత పెరికలమ్మ కరుణ వల్లో లేక, ఆమె ముద్దుల తమ్ముడు పోతురాజు అనుగ్రహం వల్లో, పొలాలు కాపలా కాసుకు బతికే చుండు భీముడి వల్ల అతడికి కామేశ్వర్రావును సాధించటానికి అవసరం అయిన గొప్ప రహస్యం తెలిసిపోయింది.

కిందటి రాత్రి కామేశ్వర్రావూ, మునసబుగారి ఏకైక పుత్రిక, బాలవితంతువు లక్ష్మీపెరికలమ్మ, అల్లంఖాన్ రావి వెనుక చేరి మాట్లాడుకోవటం ఆ మార్గాన వస్తున్న చుండు భీముడి కంటపడింది.

ఈ చుండు భీముడూ, గణాచారి నాంచారయ్య ఆజన్మ మిత్రులు. ఇద్దరూ బ్రహ్మచారులే! పోతే భీముడు పెళ్ళి మాత్రం చేసుకోని బ్రహ్మచారి.

గణాచారి నాంచారయ్య ప్రతి ఆడదానినీ పెరికలమ్మ దేవతగా చూసే అస్ఖలిత బ్రహ్మచారి.

చుండు భీముడు కనిపెట్టిన రహస్యం అదే తెల్లవారురుఝాముున కోళ్లు కూసేవేళ నాచారయ్యకు తెలిసి పోయింది.

"ఇది యితరులు నమ్మటం మాట అట్టా వుంచి, నేనే నమ్మలేకుండా వున్నారా, భీముడూ! మునసబు కూతురు మరెవరెవరో కాదు, సాక్షాత్తూ పెరికలమ్మవారి వరాన పుట్టిన పిల్ల. ఆ సంగతి నాకు బాగా తెలుసు" అన్నాడు నాంచారయ్య.

చుండు భీముడికి ముందు నవ్వాగింది కాదు. తరవాత కోపం కూడా వచ్చింది.

"అయితే, నేను చూసింది పోతురాజూ, మరెవరన్నా పిల్లా అంటావా, నాంచారయ్యా?" – అని అడిగాడు వాడు.

"కళ్ళు పోతాయిరా భీముడూ. నూరుగురు గ్రామదేవతలకు పోతురాజొక్కడే తమ్ముడు. హనుమంతుడిలా ఆజన్మ బ్రహ్మచారి. నీ నెత్తణుస్తాడు. నాలుక స్వాధీనంలో పెట్టుకో" అంటూ నాంచారయ్య భీముణ్ణి కసిరాడు.

"మరయితే నేనిక నిన్ను నమ్మించటం ఎట్టా? నాదే పొరపాటేమోలే. బొంత చుక్కడి కాపుసారా తాగిన మైకంలో ఏ పిశాచాలనో చూశాను" అనేశాడు భీముడు.

ఈసారి గణాచారి నాంచారయ్య రౌద్రాకారం దాల్చాడు – "బొంత చుక్కడు కాసిన కాపుసారా ఎలా తాగానంటావ్? వాడు నాలుగు నెల్లగా జైల్లో వున్నాడు కదా? పిశాచాలు అమ్మవారి గుడికేసి రావటానికి ఎన్ని గుండెలుండాలి? గుడి ముందు కాపలావున్న పోతురాజు విగ్రహం, వట్టి రాతి విగ్రహం అనుకున్నావా?"

"నీకో దణ్ణం, నాంచారయ్యా. నా దారిన నన్ను పోనీ. బుద్ధితక్కువై స్నేహితుడవని యీ సంగతి నీకు చెప్పొచ్చాను. గ్రామదేవతని పట్టుకుని నానా మాటలూ అనే కామేశం పంతుల్ని, గ్రామదేవతే ఎప్పుడో నెత్తి అణుస్తుందన్నావు గనక, ఆడు చేసే పాడుపనులు నీకు చెప్పాను. సరే,

పోతా" అంటూ చుండు భీముడు బాణాకర్ర చేతికి తీసుకుని, భుజాన పెట్టుకుని బయలుదేరాడు.

గణాచారి నాంచారయ్య బుర్రలో తాటాకు టపాకాయొకటి పేలింది. వాడి నెత్తి అణిచేందుకే పెరికలమ్మ, తన వరకుమారి ద్వారా, ఆ కామేశాన్ని తన గుడికేసి లాక్కుంటున్నదేమో అన్న అనుమానం అతడికి కలిగింది. కాని గ్రామదేవత చేస్తున్న యీ పనివల్ల మునసబు మానమర్యాదలు అల్లరిపాలైపోతవే అన్న భయం అతణ్ణి పట్టుకున్నది.

అయినా, మనం ఎవరం? దేవత తనను దూషించే వాళ్ళను ఎక్కడ ఏ విధంగా నెత్తణచాలో మనం చెప్పేపాటి వాళ్ళమా? అని మనస్సును సరిపెట్టుకున్నాడు, నాంచారయ్య.

"ఒక్కమాట, ఆగరా భీముడూ!" అంటూ నాంచారయ్య వేసిన కేకకు, నాంచారయ్య దగ్గిర కొచ్చి, భుజాన్నుంచి బాణాకర్ర దించకుండానే నిలబడ్డాడు.

"మన గ్రామదేవత పెరికలమ్మ సత్తెంలో నీకేమన్నా అపనమ్మకంరా భీముడూ?" అని అడిగాడు నాంచారయ్య.

"ఆ సంగతి ఆ దేవత గణాచారివి నీకు తెలియాల" - అన్నాడు భీముడు మొండికెత్తిన ముఖంపెట్టి.

నాంచారయ్య నిండుగా నవ్వేశాడు. తరవాత భీముణ్ణి సమీపించి, వాడి భుజం మీది నుంచి బాణాకర్ర లాక్కుని కింద పడవేస్తూ, "అమ్మవారి గుడి ముందు పెరిగిన పెద్ద రావిచెట్టు ఏంటో, దాని కతా అదీ నీకు తెలుసు గదా? కామేశంగాణ్ణి పెరికలమ్మ ఏ చీకటి రాత్రో గావుపట్టు పట్టేస్తుంది. నీవు ఆ రావిచెట్టు దగ్గిర చూసింది సత్తెం అని నాకు తెలీక, ఏదో మాట్టాడానని అనుకోకు. గ్రామదేవత మీద నీ నమ్మకం ఎంతో కనుక్కునేందుకలా మాట్టాడాను. వచ్చిన చిక్కే టంటే, లక్ష్మీపెరికలమ్మను కాపాడటం ఎలా? మునసబు గుట్టు ఊరి కెక్కకుండా చెయ్యడం ఎలా? అదీ సంగతి" అన్నాడు నాంచారయ్య.

"అదంతా గణాచారివి నువ్వు చూసుకోవాల్సింది" అన్నాడు భీముడు.

ఈసారి నాంచారయ్య గొంతెత్తి, మెడ మెలికలు తిప్పుతూ నవ్వేశాడు.

చుండు భీముడు ఆశ్చర్యంగా అతడికేసి చూస్తూ, "ఏంటి గణాచారీ! నన్నేం ఎర్రోడి కింద కట్టావా ఏం?" అన్నాడు.

"మనమంతా ఎర్రోళ్ళమేరా భీముడూ - పెరికలమ్మ దేవత ఒక్కత్తే తెలివిగలది. అల్లంఖాన్ గుర్రం దిక్కుండానే గుడి తలుపులు కొట్టి, 'ఏవేఁ ఏవేఁ పెరికినీ, చుట్ట కాల్చుకోవాలి నిప్పివ్వు' అంటే దేవత ఏం చేసింది? 'ఇదుగో, అల్లం సాయిబూ నిప్పు, అందుకో!' అంటూ తలుపులు తెరిచి, తన నిజ స్వరూపం చూపెట్టింది. ఆ దెబ్బతో సాయిబు ఒక గావుకేక పెట్టి, గుర్రం మీంచి కిందపడి భోళుక్ భోళుక్ మంటూ నెత్తురు కక్కి చచ్చూరుకున్నాడు. ఆ చోటనే గదా, రావిమొక్క మొలిచి అంత మహా వృక్షమైంది" - అన్నాడు నాంచారయ్య.

"లోకమంతా ఎరిగున్న యీ సంగతి నాకెందుకు చెపుతున్నావ్ నాంచారయ్యా?" - అని అడిగాడు భీముడు అనుమానంగా.

"అదే కనుక్కోరా భీముడూ. నీ బుర్ర వుపయోగించి చూడు - ఉహుఁ మర్మం తెలియదా? అయితే నేనే విడమర్చి చెపుతా విను. కామేశంగాడికీ అలాంటి చావే రాబోతున్నది. అదీ సంగతి" అన్నాడే నాంచారయ్య.

"దేవతే ఆ పని చేస్తుందంటావ్. అంతేనా?" అన్నాడు భీముడు.

"దేవత చెయ్యక మనం చేస్తామా? మనవేఁమన్నా గొంతులు కోసేవాళ్ళమా? ఏవిఁటా మాటలు. భీముడూ? మతేమన్నా పోయిందా?" - అంటూ నాంచారయ్య కళ్ళు ఎర్ర చేశాడు.

"సరే, అదీ చూద్దాం, నాంచారయ్యా! జరగబొయ్యే మేలో కీడో గ్రామదేవత కన్నా తెలియాలి, లేకపోతే అరివల్లి గణాచారి కన్నా తెలియాలి" అన్నాడు భీముడు, గొంతులో ఎక్కడలేని భయం పలికిస్తూ.

"అలా అన్నావ్ బాగుంది. ఇక వెళ్ళిరా భీముడూ" అన్నాడు నాంచారయ్య.

భీముడు వీధి తలుపు తిరగ్గానే నాంచారయ్య అదరా బాదరా మునసబు యింటికెళ్ళి ఆయన్ని మంచం మీద వాణ్ణి మంచం మీదే లేపి, వీధిలోకి తీసుకువచ్చి, రచ్చబండ మీద కూచోబెట్టి, "మునసబూ, ఊరుకు చేటుకాలం వచ్చేట్టున్నది" అనేశాడు.

"ఏం, మళ్ళీ పెద్దమ్మవారు లాంటిది ఏమన్నా గ్రామం ప్రవేశిస్తున్నదా నాంచారయ్యా?" - అని అడిగాడు మునసబు ఆదుర్దాగా.

"ఓఁ దానికేం తక్కువ? ఆర్నెల్లనాడే గ్రామంలో పెద్దమ్మవారూ, చిన్నమ్మవారూ, మహమ్మారీ అన్నీ కలిసి, జట్టుగా ప్రవేశించినై. గ్రామదేవత గణాచారినైన నన్ను ఆ కుర్రకుంక కామేశం పంతులు అందరి దగ్గిరా ఎలా నవ్వులపాలు చేస్తున్నాడో నీకు తెలుసు గదా? నేను గణం పూనటం, గ్రామదేవత నాకు కనిపించటం అంతా కపట నాటకం అని చెబుతున్నాడు. నేనేదో భక్తి మదంతో కళ్లు పొరలు కప్పి తిరుగుతున్నానట - తెలుసా?" అన్నాడు నాంచారయ్య.

"కామేశ్వర్రావును మనం ఏం చేయగలం? అతణ్ణి గ్రామంలో నుంచి వెళ్ళకొట్టడం మన చేతులోవున్న పని కాదు" అన్నాడు మునసబు.

"అలా చేద్దామని నేననటం లేదు. ఆపనే గ్రామదేవత పెరికలమ్మ తల్లే చూసుకుంటున్నది. అలా యిష్టంలేకపోతే తన భక్తులు ఆ కార్యం పూర్తిచేసేట్టు ప్రోత్సహిస్తుంది. అదీ దగ్గర పడింది. రాత్రి కలలో కనిపించి సర్వం చెప్పేసింది. పోతే....చిన్న....ఒక్క చిక్కు వచ్చి పడింది" అంటూ నాంచారయ్య గుటకలు వేశాడు.

"ఏంటది నాంచారయ్యా?" అన్నాడు మునసబు అనుమానంగా.

"ఊళ్ళో అందరికీ.... ఆఖరికి అంటూ సొంటూ లేని ముండలక్కూడా తెలిసి పోయింది. ఆ కామేశం, మన గ్రామదేవత పెరికలమ్మ వరపుత్రి లక్ష్మీపెరికలమ్మ...."

మునసబు ముఖంలో కనిపించిన బాధా, సంకోచం చూసి నాంచారయ్య మాట మధ్యలోనే ఆగిపోయాడు.

మునసబు ఓ క్షణకాలం తలవంచుకు ఆలోచిస్తూ వూరుకుని, తరవాత, వినీవినబడని స్వరంతో,

"ఎవరేం చెప్పుకుంటున్నారో నా వరకూ వచ్చింది నాంచారయ్యా. తల్లిలేని పిల్ల, ఒక్కగానొక్క కూతురు. ఆ కామేశం అయినా అంత చెడ్డవాడు కాడేమో. వాళ్ళిద్దరూ పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకుంటు న్నారేమో అని నా అనుమానం. ఏదైనా, యిది నా గొంతుక్కు ఉరి. ఒకవైపున కన్నకూతురు. రెండో వైపున వంశ గౌరవం. అపకీర్తి... నాకు మతిపోతున్నది నాంచారయ్యా" అన్నాడు మునసబు మూలుగుతున్నట్టు.

నాంచారయ్య చిరునవ్వు నవ్వుతూ, "ఆ పిల్ల, దేవికి మొక్కుకున్న తరవాతనే గదా నీకు పుట్టింది? అంటే ఎప్పుడూ పెరికలమ్మవారి అభయం ఆ పిల్ల కుంటుందన్నమాటేగా? ఏదో ముఖ్యమైన అవసరం లేందే, అమ్మాయిని కావాలని అమ్మవారు విధవరాలిని చేస్తుందని నువ్వను కుంటున్నావా? ఆ అవసరం ఏమిటో కూడా అమ్మతల్లి నాకు యీ మధ్యనే చెప్పింది. నా తరువాత అమ్మాయి గ్రామానికి గణాచారి కాబోతున్నది. ఎంత అదృష్టం" అన్నాడు నాంచారయ్య.

మునసబు పెదాలు కదిపాడుగాని మాట పెగలక తికమకపడిపోయాడు.

నాంచారయ్య తల అడ్డంగా తిప్పుతూ 'ప్చ్ ప్చ్' అని చప్పరించేసి, "అన్నీ మన మంచికే మునసబూ! నా మాట నమ్ము. నువ్వు చేయవలసిందలా ఒక చిన్న పని. అది గ్రామానికీ, నీకూ, నాకూ, లక్ష్మీపెరికలమ్మకూ - అందరికీ మేలు చేస్తుంది" అన్నాడు నాంచారయ్య.

"ఏమిటా చిన్న పని?" అన్నాడు మునసబు ముఖం చిట్లించి.

"ఒక్క వంద రూపాయలు చేతబెట్టి, చుండు భీముణ్ణి గ్రామం వదిలి పొమ్మను. మరార్నెల్ల వరకూ, వాడు యీ ప్రాంతాల ఎక్కడా ముఖం చూపకూడదు. అమ్మాయి యివాళ రాత్రి ఇల్లు కదలకుండా కట్టుదిట్టం చెయ్యి. అమ్మాయి చీర ఒకటీ, రవికె ఒకటీ నాకు యిప్పించు. తరువాత నువ్వు నిశ్చింతగా కూర్చో" అన్నాడు నాంచారయ్య.

మునసబుకీ మాటలు చాలా ఆశ్చర్యం కలిగించినై. నాంచారయ్య కళ్ళల్లోకి గుచ్చిగుచ్చి చూస్తూ, "ఏమిటి ఇదంతా, నాంచారయ్యా?" అని ప్రశ్నించాడాయన.

"ఆ నాస్తికుణ్ణి అంటుకుని, పెరికలమ్మతల్లి, తన చేతుల్నిగాని, తమ్ముడు పోతురాజు చేతుల్నిగాని అపవిత్రం చేయదలచుకోలేదు. మనం ఆమె నుంచి ఎన్ని సహాయాలు పొందాం? అవసరం కలిగినప్పుడు ఆవిడకు సహాయం చేయవలసిన బాధ్యత మనమీద వుంది. అర్థమైందా?... కాక పోయినా మునిగిపోయిందేమీ లేదు. నేను చెప్పినట్టు చెయ్యి. నిశ్చింతగా కూచో" అన్నాడు నాంచారయ్య.

రెండు మూడు నిమిషాలు గడిచినా మునసబు నుంచి జవాబు లేకపోవడంతో, గణాచారి నాంచారయ్య రచ్చబండ మీంచి లేస్తూ, "సరే, వస్తాను. చెప్పిదంతా గుర్తుంది గదా?" అంటూ ఇంటికి బయలుదేరాడు.

దారిలో వీధి మలుపున కామేశ్వర్రావు, నలుగురు కుర్రాళ్ళతో కాలవకి స్నానానికి వెళుతూ, నాంచారయ్యకు ఎదురయ్యాడు.

నాంచారయ్య పక్కకు తప్పుకోవాలని చూస్తే, దారికి అడ్డంవచ్చి నిలవేసి, "ఏం, గణాచారీ,

ఏమిటి విశేషాలు? నీ పెరికలమ్మ దేవత ఎన్నడూ స్నానం చేసినట్టు కనబడదే? నాతో పంపుతావా ఏం? కాలవలో జలకాలాడించి, అంత ముసిల్ది కాకపోతే కాస్త రాచక్రీడ రుచిచూపిస్తాను" అన్నాడు.

గణాచారి నాంచారయ్యకు అరికాలి మంట నెత్తికెక్కింది. బూతుల పంచాంగం విప్పాడు.

కామేశ్వర్రావు కాస్సేపు చిరునవ్వుతో ఆ బూతుల్ని భరించి, తన తోటివాళ్ళకేసి తిరిగి, "నే చెప్పలేదటోయ్, గణాచారికి భక్తి మదం ఎక్కి కళ్ళు పొరలుగమ్మినై అని" అంటూ నాంచారయ్య భుజం పట్టుకుని ప్రక్కకు తోసి చరచరా వెళ్ళిపోయాడు.

నాంచారయ్య పెద్దవీధి వెంట అరుస్తూ, శాపనార్థాలు పెడుతూ సరాసరి పెరికలమ్మవారి గుడికి వచ్చి, తలను గుడి మెట్టు కేసి కొట్టుకుని సొమ్మసిల్లి పోయాడు.

మర్నాడు భళ్లున తెలవారుతూనే కామేశ్వర్రావు శవం పెరికలమ్మ గుడి ముందు గ్రామస్తులకు కనిపించింది. గుడి తలుపులు బార్లా తెరచి వున్నవి. గుడి ముందు కామేశ్వర్రావు బోర్లా పడి వున్నాడు. వీపులో నుంచి గుండెలోకి దూసుకుపోయిన పెద్ద బరిసె ఒకటి, ఇంకా శరీరాన్ని అంటిపెట్టుకునే వుంది. గుడి బయటవున్న పోతురాజు విగ్రహం దగ్గిర్నుంచి, గుడిలో వున్న పెరికలమ్మ విగ్రహం వరకూ నెత్తురు ఏకధారగా పడివున్నది. పోతురాజు చేతులూ, పెదాలూ నెత్తురుతో ఎర్రబారి వున్నవి.

పట్నం నుంచి పోలీసులు దిగారు.

గ్రామంలో రచ్చబండ దగ్గర గణాచారి నాంచారయ్యను గ్రామదేవత పెరికలమ్మ ఆవేశించి, తను అల్లంఖాన్‌ను ఎలా చంపి, వాడి రక్తంతో రావిచెట్టును మొలిపించిందో చెప్పి – కామేశ్వర్రావు రక్తంతో తడిసిన ఒక వేపవిత్తు అక్కడ మరో మహావృక్షం కాబోతున్నదని, ఆ చెట్టు మంద వాకిట్లో కట్టుకున్న వాళ్లెవరికీ, ఎలాంటి ఆపదలూ కలగవని అభయం యిస్తున్నది.

చుండు భీముడు గ్రామ పొలిమేరల్లో ఎక్కడా లేడు. ఇంటి నుంచి పెరికలమ్మ గుడి దగ్గిరకు బయలుదేరిన మునసబు వీధివాకిలి దగ్గిరకు వేయబోయి, దొడ్లో బావి దగ్గిర ఏదో పెద్ద చప్పుడు అవటంతో వెనుదిరిగి, అక్కడికి వెళ్లాడు.

బావి అంచున అతడికి ఒకే ఒక తిరగలి కల్లు కనిపించింది. బావిలో నుంచి తపతపమని శబ్దం వినిపించింది. మునసబు బావిలోకి తొంగిచూద్దామనుకున్నాడు. గుండె చాలలేదు.

ఉన్నచోటనే రాయిలా అయిపోయి, "అమ్మా, లక్ష్మీ!" అని ఒక్క గావుకేక పెట్టాడు.

పాపం, లక్ష్మీపెరికలమ్మకు తండ్రంటే వల్లమాలిన ప్రేమ.

బహుశా తండ్రి చేసిన ఆర్తనాదం ఆవిడకు వినబడే వుంటుంది. లేకపోతే బావి అడుగున ప్రాణభయంతో కంపించిపోతూ, ఊపిరాడక తన్నుకుంటూ, 'అయ్యా' అని మూలిగి, మెడకు కట్టుకున్న తిరగలి కల్లును పైకి ఎత్తేందుకు ఆవిడ ప్రయత్నించి వుండదు.

✪

(యువ మాసపత్రిక : ఏప్రిల్, 1963)